

skal gjentage det, at det ikke var nogen letfærdig Maade, hvorpaa denne Beslutning blev tagen, at der var steet de fornødne Skridt, for at bringe i Erfaring, om det var muligt at faae Noget herhjemme til at paatage sig Arbejdet. Han har meddeelt, at der var indledet Forhandlinger med Kronborg Geværfabrik, og at der af denne var stillet i Udsigt, at den første Leverance af Geværer vilde koste 13 Rd. Stykket, og at man ikke kunne faae det hele Antal før i 1869. Med et noget lignende Resultat henvendte man sig til Belgien; der blev sendt en Techniker dertil for at see, om det var muligt at faae Geværerne forandrede billigere og hurtigere der end herhjemme; det undrer mig, at Krigsministeren ikke ogsaa talte om, at der var steet Forespørgsel herom i England, thi ogsaa dertil blev den samme Techniker sendt. Resultatet var, som anført, at man intetsteds kunde faae dette Arbejde udført til en antagelig Pris. Da man saaledes maatte komme til den Overbeviisning, at det ikke var muligt at faae dem leverede andensteds end i Regjeringens egne Værksteder, saa troede man at være forpligtet til at gjøre Noget for at afhjælpe den Trang, der var tilstede. Der var ganske vist et Alternativ endnu, som kunde været fulgt, og som Krigsministeren ikke har berørt, nemlig det, slet Intet at gjøre og lade Tingene gaae ganske roligt hen; men skjøndt det vel kan være, at Forholdene nu have forandret sig noget, saa være de ialtsald ikke fremherskende fredelige dengang, da Beslutningen skulde tages, og jeg for mit Bedkommende er fuldstændig overbevist om, at Regjeringen ikke fortjener nogen Begreidelse for, hvad den har gjort. Jeg kan ikke erkjende, hvad der oftere her er blevet sagt, at her er Tale om en Fabrik; Krigsministeren har udtrykkelig gjentagende sagt, at der ikke bliver forfærdiget et eneste nyt Gevær i denne Anstalt, det er kun et Værksted, som man ganske vist under andre Forhold slet ikke vilde have tænkt paa eller anseet sig berettiget til at oprette, men man er gaaet ud fra den Forudsætning, at Repræsentationen ved Be-

hømmelsen af Sagen vilde tage et billigt Hensyn til de Forhold, hvorunder Beslutningen blev tagen. Jeg ønsker for mit Bedkommende med Hensyn til den constitutionelle Side af Sagen ikke at stille Sagen paa Spidsen eller at betragte den fra et reent juridisk Standpunkt; men jeg vil dog sige, at for dem, der ikke kjende den Forhandling, der har været ført imellem Finantsministeren og Udvalget, er Bevillingen givet pure, uden at det er antydning, at den skulde anvendes enten paa den ene eller den anden Maade. Jeg er saa godt som Nogen, ja maaskee mere end de fleste af mine Colleger, gjenemtrængt af den Overbeviisning, at under almindelige Forhold bør de Forudsætninger, hvorunder Bevillingerne gives, ogsaa respecteres; men jeg troer tillige, at i den Maade, hvorpaa denne Bevilling blev givet, var der overladt Regjeringen et vist Spilrum, ikke blot i Betragtning af Tingens Nyhed, men ogsaa i Betragtning af de Forhold, hvorunder Sagen skulde ordnes. Den Bei, der nu er aabnet, nemlig at kjøbe Geværerne, stod dengang ikke aaben; havde dette været Tilfældet, er der neppe Tvivl om, at man havde valgt den Bei, som nu agtes fulgt af Krigsministeren.

Det ærede Medlem, som sidst talte, har tillige berørt Livsforsikringsanstalten. Jeg troer, at han ikke her ret opfatter min Stilling til denne Anstalt. Jeg kunde tage hans Ord saaledes, som om han meente, at jeg, om jeg saa maa sige, burde bruge Magt ligeoverfor Bestyrelsen i Henseende til de Differ, der ere fremkomne her ligesom i Publicum om at gjøre disse Anstalter saa tilgængelige som muligt for Befolkningen. Ingen kan mere end jeg være gjenemtrængt af Overbeviisningen om Rigtigheden af, at dette skeer, og naar jeg forleden Dag svarede det ærede Medlem for Præsids Amts Afd. Valgkreds (Frølund), da han rettede et Spørgsmaal til mig derom, fremsatte jeg kun den Indvending, som Directionen havde gjort imod at gaae ind derpaa, og jeg sagde ham tillige, hvad jeg forøvrigt ikke ønsker nu